

עד א' נאמן באיסורין (א) – הדיון על מקור הכלל גיטין (3:)

גמרא הכא (ב:), "ולרבה דאמר ... באיסורין" – רקע שו"ת

רש"י היטב

- את מה צא רש"י להסביר?
- מה קשה בדבריו? מה עדיין חסר מדבריו?

רקע חשוב

(1) ענין "חזקה דמעיקרא" –

דוגמא – משנה גיטין לקמן (כח).

מקור – גמרא חולין (י:), "מנא הא מילתא ... דאמרינן אוקי אחזקיה"

(2) כמה מכללי "עד א' נאמן באיסורין" –

רא"ש גיטין לקמן (פרק ה' סוף סי' ח', אותיות א' – ג' [וגם אות י"א])

גמרא יבמות ריש פרק י' (פז: – פח.), "ותנן נמי עד אחד אומר ...", עד "אמר רבי זירא ..."
[או טפי, מריש הגמרא (פז:)] ועד הנקודתיים (פח.)

[גמרא גיטין (נד:), "ת"ר ... אשכחיה ואמר ליה", ובתוס' (ריש ד"ה אמר)]

תוס' הכא (ב: ד"ה עד [הראשון])

- מה הוקשה לתוס' בדעת רש"י?
- מה דעת התוס' לגבי גיד-הנשה ולגבי חלצה?
- מה כתבו התוס' לגבי נדה?
- לפי תוס', כמה עדיפי דברי התוס' מעל דברי רש"י?
- מה נראה מיותר כמה שכתבו התוס' לגבי נדה?
- מה נוסף לך בהצנת התוס' עפ"י –

רשב"א (ד"ה אימור)

[תוס' הרא"ש (ד"ה עד [הראשון]) – ויש לדלג על "והקשה ה"ר משה ... שכינותיה דנאמנת"]

מהרש"א על תוס'

וע"ע –

שב שמעתתא (שמעתא ו' פרק ו', ד"ה ובמוהר"ק וד"ה שוב)